

JEDENÁSTA NEDEĽA CEZ ROK B

Keď sa celý liturgický rok zúčastňujeme na nedeľných svätých omšiach, tak máme možnosť veľa razy počúvať v evanjeliách o nebeskom či Božom kráľovstve. Sú to dve kráľovstvá alebo jedno? Vysvetlenie je v tom, že evanjelista Matúš sa vyjadruje v podobenstvách, kde používa názov nebeské kráľovstvo. Nakoľko jeho evanjelium bolo napísané pre kresťanov zo židovstva, tak sa takticky vyhol slovu Božie. Rešpektoval žido-kresťanov, lebo ako vieme, Židia nesmeli používať slovo Boh, Božie alebo všetko, čo sa spájalo s menom Boh. Ostatní evanjelisti písali svoje evanjeliá pre pohano-kresťanov a tam sa v ich evanjeliách používajú výrazy Božie kráľovstvo. Teda, Božie alebo nebeské kráľovstvo je ten istý zmysel. Ale keď si ešte hlbšie všimneme evanjeliá, tak v Ježišovej reči výraz: «Božie, či nebeské kráľovstvo» má mnohoraký význam: označuje budúcu skutočnosť, *večný život* i časnú skutočnosť, teda *tento pozemský život*. Taktiež aj vnútornú skutočnosť, teda *dobrý kresťanský život*. „Božie kráľovstvo je vo vás, je medzi vami.“ (Lk 17, 22). Zobrazuje i vonkajšiu skutočnosť, teda: „Cirkev, Boží ľud, ako veľké spoločenstvo vo svete.“

A teraz si vysvetlime, čo Pán Ježiš myslel pod pojmom Božie či nebeské kráľovstvo. V Ježišových časoch mnohí ľudia snívali o Božom kráľovstve na zemi ako o politicko – mocenskej nadvláde Boha nad svetom vyzbrojenú zbraňami, vojskami. Vnímali ho tiež často ako vládu, ktorá sa bude presadzovať vojenskými prostriedkami na vyhnanie nenávidených Rimanov. Pán Ježiš sa jasne staval proti takémuto chápaniu Božieho kráľovstva. Dvaja z apoštolov, a to Šimon Horlivec a Judáš Iškariotský, patrili k náboženskej skupine Zelótov – horlivcov, ktorí za každú cenu chceli zničiť Rimanov, aby sa ich Palestína čím skôr zbavila a aby sa tak v Palestíne mohlo slobodne rozvinúť politicko – mocenské Božie kráľovstvo. Lenže týmito podobenstvami Pán Ježiš jasne naznačil, že sa k takémuto chápaniu Božieho kráľovstva nepridáva, a preto proti takýmto názorom jeho súčasníkov vyriekol tieto dve podobenstvá.

My sa teraz zamerajme na to, čo pre nás znamená skutočnosť Božieho kráľovstva. Keď nás rodičia priniesli na krst, tak v okamihu krstu sme sa stali synmi či dcérami Božieho kráľovstva, čo som vyššie uviedol, že Božie kráľovstvo je vo vás. Ale zároveň krstom sme sa stali členmi tej vonkajšej skutočnosti, teda členmi veľkej rodine na svete, a to Cirkvi. Skrze túto rodinu – Cirkev máme možnosť prijímať sviatosti, a tak v sebe stále budovať a obnovovať Boží život, čo je cesta pre získanie nebeského kráľovstva, teda večný život v nebi. Lenže to nie je všetko. Pán Ježiš nás v dnešnom evanjeliu upozorňuje na ten fakt, že aj my kresťania v tomto storočí máme poslanie v tom diele, aby sa Cirkev šírila v našom prostredí, a to tak, že sme na to dostali cez krst a birmovanie poslanie svojím postojom šíriť vo svojom okolí vieru nadovšetko v rodinách a tiež v aj tom prostredí, kde sa denne nachádzame – v zamestnaní, v škole alebo inde. Veľmi odporúčam prečítať si Skutky apoštolov a tam sa dozvedáme, ako sa z toho maličkého horčičného semienka, najmä prostredníctvom apoštolov, ale aj veriacich, sa zmáhala Cirkev až do dnešných čias, kedy jej členovia sú na celom svete. Iste, povinnosť hlásať evanjelium spočíva na biskupoch, kňazoch, ale veriaci si nesmú povedať, že sa nás to netýka, lebo nie sme kňazi, je to ich povinnosť. Takýto postoj by nebol správny.

Uvediem príklad mladého učiteľa, praktického katolíka, ku ktorému prišiel sektár, aby ho presviedčal na jeho vieru. Učiteľ ho nechal chvíľu hovoriť. Zastavil ho s tým, že aj on sa chce vyjadriť. Opýtal sa sektára, či má auto. Keď mu povedal, že áno, tak sa ho spýtal, či natankoval plnú nádrž benzínu. Dobré, a keď ste natankovali plnú nádrž, išli ste na ďalšiu čerpaciu stanicu len niekoľko sto metrov od tej prvej a aj tam ste chceli dotankovať do už plnej nádrže? Sektár povedal, že to by bol nezmysel. No vidíte, ja vás obdivujem, že ste taký horlivý pri presviedčaní vašej viery, ale u mňa je to zbytočné,

lebo ja som praktický katolík, plný viery, do mňa sa už vaša viera nezmestí, ale choďte tam, kde sú neveriaci ľudia, tých presvedčajte, ja sa za vás pomodlím, aby sa vám to darilo. Prekvapený sektár poďakoval a odišiel. Asi o dve hodiny sa opäť vrátil s tým, že poďakoval učiteľovi za jeho láskavý prístup a povedal mu, že vďaka jemu sa vráti naspäť do katolíckej Cirkvi, z ktorej kedysi vystúpil a stal sa sektárom.

A tak, milí priatelia, otvárajme sa ustavične pre Božie kráľovstvo tak v sebe, ale aj vo svojom okolí, aby sme takto napomáhali vzrastu Božieho kráľovstva aj v týchto časoch, lebo je to veľmi potrebné.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.